

които е положено друго дърво; съ помощта на вж-
жа се изопнува горнята част на шатритѣ и вжжа-
та се вързватъ за коловетѣ, що сж забити въ земя-
та. Разоинжтия шатъръ прилича на малка стая съ
висока стрѣха безъ таванъ, безъ подъ и безъ про-
зорци а свѣтлината минува въ него прѣзъ входътъ
и изходътъ отъ двѣтъ страни; отчасти пакъ минува
и прѣзъ самия платъ. Въ хубаво врѣме се отварятъ
предната и задната части; но нѣкога се вдигатъ и
другитѣ що сж отъ странитѣ. Горнята частъ на ша-
тритѣ се прави двойна; но и два плата не вардятъ
добръ отъ слжнчевитѣ лжчи; топлината прониква
прѣзъ тѣхъ, и ако вѣтрецъ не подухинова, тогасъ въ
него горѣщината става нетърпима, която ни напо-
мнюва атмосферата въ банитѣ. Голѣмината на единъ
шатъръ е толкосъ, щото можтъ да се побержтъ на-
прѣко отъ сѣкоя страна по дванадесетъ носила, ме-
жду които се оставя праздно пространство до единъ
аршинъ за да може свободно да се отива при лѣ-
жящитѣ болни. Въ срѣдата между двата редове но-
сила се остава доста широко мѣсто, гдѣто обикно-
венно се туря единъ столъ за превързвателний мате-
риалъ, разни сждове и нѣкои необходими сѣчива и
сѣкакви лѣкарства. Тия всички предмѣти, както и
дрехи за преоблачене, петъ шатри, готвачница, а-
потека, хирургически инструменти и операционний
столъ, дивизионната болница ги вози съ себе въ
таквосъ количество, което е потрѣбно за 83 человекъ.
Това сѣставлява нейний обозъ, а освѣнъ тѣхъ тая
болница има 15 кола за да пренася раненитѣ гдѣто
е нужно. Като се расположи на отворено поле въ
своитѣ шатри или въ нѣкое здание, както бѣше въ